

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zákonné podmínky pro realizaci veřejných zakázek v režimu horizontální spolupráce

Horizontální spolupráce představuje zákonem aprobovanou formu neinstitutizované spolupráce mezi veřejnými zadavateli. Veřejní zadavatelé jsou při splnění zákonem definovaných podmínek oprávněni mezi sebou uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky ve vzájemné spolupráci a vlastními prostředky, bez nutnosti realizovat zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky externím dodavatelům.

Uzavření smlouvy v režimu horizontální spolupráce se dle výslovného znění § 2 odst. 1 i § 12 zákona č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“) vůbec nepovažuje za zadání veřejné zakázky. Uzavření smlouvy v režimu horizontální spolupráce tak nepředstavuje postup veřejného zadavatele na základě výjimky z povinnosti zadat veřejné zakázku v zadávacím řízení.[\[1\]](#)

Významnějším praktickým dopadem uvedené skutečnosti je zejména vyloučení možnosti dodavatelů podat námitky proti postupu zadavatele směřujícímu k uzavření smlouvy ve smyslu § 12 ZZVZ (na rozdíl od námitek proti postupu zadavatele na základě výjimky, srov. § 241 odst. 2 písm. c) ZZVZ) a návazně pak návrh na přezkoumání úkonů zadavatele ve smyslu § 250 odst. 1 ZZVZ.[\[2\]](#) Jedinou možností obrany dodavatele je tak podání návrhu na uložení zákazu plnění (již uzavřené) smlouvy podle § 254 odst. 1 písm. a) ZZVZ a to výlučně s argumentací, že podmínky horizontální spolupráce podle § 12 ZZVZ nejsou splněny; v takovém případě totiž není návrh vázán na předchozí podání námitek.[\[3\]](#)

Právní úprava horizontální spolupráce je v evropských zadávacích směrnicih[\[4\]](#) i v ZZVZ matérií zcela novou. Jakkoli podkladem této právní úpravy byla předchozí rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie (dále jen „*SDEU*“)[\[5\]](#), tato není příliš rozsáhlá a některé výkladové a aplikační otázky, na něž bude upozorněno v dalším textu, dosud nebyly v rozhodovací praxi řešeny vůbec.

Při výkladu dotčených ustanovení je tak nutné vycházet především z jejich jazykového znění, jakož i účelu předmětné právní úpravy. Pokud jde o účel předmětné právní úpravy, lze při výkladu vycházet především z dřívější judikatury SDEU, která vymezila základní východiska platné právní úpravy a dále podpůrně rovněž z pracovních materiálů Evropské Komise[\[6\]](#). Vzhledem k tomu, že ustanovení upravující horizontální spolupráci zakládají výjimku z působnosti ZZVZ, je nutné předmětná ustanovení vykládat restriktivně. Rovněž s ohledem na absenci jakékoli rozhodovací praxe vztahující se k předmětné právní úpravě v ZZVZ, doporučujeme zadavatelům postupovat při nastavení

podmínek horizontální spolupráce s vyšší mírou předběžné opatrnosti.

K jednotlivým podmínkám uzavření smlouvy v režimu horizontální spolupráce

Zákonné podmínky pro uzavření smlouvy v režimu horizontální spolupráce jsou zakotveny v § 12 ZZVZ. Dle označeného ustanovení se za zadání veřejné zakázky nepovažuje uzavření smlouvy výlučně mezi veřejnými zadavateli, pokud:

- a) tato smlouva zakládá nebo provádí spolupráci mezi veřejnými zadavateli za účelem dosahování jejich společných cílů směřujících k zajišťování veřejných potřeb, které mají tito veřejní zadavatelé zajišťovat,
- b) se spolupráce podle písmene a) řídí pouze ohledy souvisejícími s veřejným zájmem a
- c) každý z těchto veřejných zadavatelů vykonává na trhu méně než 20 % svých činností, kterých se spolupráce podle písmene a) týká.

Všechny výše uvedené podmínky musí být splněny vždy současně.

Ad a) smlouva zakládá nebo provádí spolupráci mezi veřejnými zadavateli za účelem dosahování jejich společných cílů směřujících k zajišťování veřejných potřeb, které mají tito veřejní zadavatelé zajišťovat

V první řadě je vhodné zdůraznit, že horizontální spolupráce je institut, který je vyhrazen **výlučně veřejným zadavatelům**.^[7] Okruh veřejných zadavatelů je taxativně vymezen v § 4 odst. 1 ZZVZ. Veřejnými zadavateli jsou mj. také „jiné právnické osoby“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. e) ZZVZ^[8] a není vyloučeno, aby se horizontální spolupráce účastnily i právnické osoby se soukromou kapitálovou účastí, pokud jsou veřejnými zadavateli. Na rozdíl od vertikální spolupráce se tedy nezkoumá majetkový podíl jiných osob, než veřejných zadavatelů (srov. § 11 odst. 1 písm. b) ZZVZ), rozhodující je pouze naplnění definičních znaků veřejného zadavatele.

Z dikce § 12 písm. a) ZZVZ dále vyplývá, že smlouvy mezi veřejnými zadavateli musí být uzavírány výhradně **za účelem spolupráce**. Horizontální spolupráce by tedy neměla mít charakter služby vykonávané jedním veřejným zadavatelem pro druhého, ale měla by představovat určitou vzájemnou výpomoc mezi veřejnými zadavateli.^[9] Platná právní úprava přitom výslovně nedefinuje další znaky této činnosti mezi veřejnými zadavateli, nezbytné pro naplnění zákonné podmínky „spolupráce“ a odlišující tuto součinnost od běžného zadání veřejné zakázky.

Evropská Komise ve svém Pracovním materiálu uvedla, že musí být uzavřena dohoda, která „*má na rozdíl od běžné veřejné zakázky povahu skutečné spolupráce zaměřené na společné provedení společného úkolu. (...) spolupráce se zaměřuje na společné zajištění výkonu veřejného úkolu, který mají provést všichni spolupracující partneři. Pro tento společný výkon je charakteristická účast a vzájemné povinnosti smluvních partnerů, což vede k vzájemným synergickým účinkům. Neznamená to nutně, že se všichni spolupracující partneři musí účastnit skutečného provedení úkolu rovným dílem – spolupráce může být založena na rozdělení úkolů nebo na určité specializaci. Ve smlouvě však musí být uveden společný cíl, tedy společný výkon téhož úkolu.*“

Evropská Komise pak k odlišení „spolupráce“ od „zadání veřejné zakázky“ uvádí následující příklady: (1) „*je-li společným cílem spolupracujících partnerů zpracování odpadů, mohou se podělit o příslušné úkoly tak, že jeden zajišťuje sběr a druhý spalování odpadů*“ a (2) „*dodávky elektřiny do administrativních budov města službou jiného města, aniž by předtím proběhlo zadávací řízení*“.

Zatímco v případě popsaném ad 1) se bude jednat o horizontální spolupráci, nikoli zadání veřejné zakázky, v případě ad 2) se jedná o situaci, kdy jedna strana provádí určitý úkol za úhradu. Takové

jednostranné zadání úkolu jednou smluvní stranou druhé smluvní straně nemůže být považováno za (horizontální) „spolupráci“, byť je smlouva uzavřena mezi veřejnými zadavateli za účelem výkonu potřeb veřejného zájmu. Skutkové okolnosti popsané v příkladu ad 2) výše naplní definiční znaky veřejné zakázky, jejíž zadání spadá do působnosti ZZVZ.[\[10\]](#)

Závěrem pak Evropská komise shrnuje: „v případě neinstitutionalizované spolupráce – aby se tato spolupráce odlišila od běžné veřejné zakázky – se zdá být důležité, že pro neinstitutionalizovanou spolupráci jsou charakteristická vzájemná práva a povinnosti jdoucí nad rámec „vykonání úkolu za úplatu“ a skutečnost, že cíl spolupráce není obchodní povahy“.

Obdobně také odst. 33 preambule KISm uvádí, že „za účelem splnění těchto podmínek by měla daná spolupráce vycházet z konceptu spolupráce. Tato spolupráce nevyžaduje, aby všechny zúčastněné orgány plnily hlavní smluvní závazky, pokud existují závazky přispívat ke společnému plnění dané veřejné služby.“.

Je tedy vyloučeno, aby „spolupráce“ mezi veřejnými zadavateli byla nastavena tím způsobem, že by jeden ze zúčastněných veřejných zadavatelů obstarával plnění pro ostatní veřejné zadavatele, za což by od těchto obdržel platby pokrývající náklady na plnění. Rovněž nelze doporučit takové nastavení vzájemných vztahů, kdy by plnění jakéhokoli ze zúčastněných veřejných zadavatelů spočívalo pouze v poskytování platby jinému (jiným) ze zúčastněných veřejných zadavatelů. V takovém případě by nebyly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 12 písm. a) ZZVZ.

Jakkoli nelze vyloučit, že rozhodovací praxe v budoucnu dospěje k širšímu výkladu pojmu „spolupráce“ ve smyslu § 12 ZZVZ, doporučujeme, aby v rámci zvažované horizontální spolupráce bylo vždy zvoleno takové nastavení vzájemných vztahů, v němž každý ze zúčastněných veřejných zadavatelů bude poskytovat plnění spočívající ve výkonu určité činnosti (úkolu) v oblasti společného zajišťování veřejných potřeb pro ostatní zúčastněné veřejné zadavatele, a to oproti platbě pokrývající (pouze) náklady na plnění této činnosti. V rámci takové spolupráce je přitom možné, aby některý/ří ze zúčastněných veřejných zadavatelů prováděl/i pro ostatní účastníky horizontální spolupráce širší portfolio činností (více úkolů), přičemž současně jiný/í zúčastněný zadavatel bude provádět například jen jednu specializovanou činnost.

Ze znění § 12 písm. a) ZZVZ dále vyplývá, že horizontální spolupráce vždy musí být založena za účelem dosahování **společných cílů směřujících k zajišťování veřejných potřeb, které mají tito veřejní zadavatelé zajišťovat**. Tyto společné úkoly musí přitom existovat objektivně, tedy zejména budou založeny právním předpisem. Příkladem takových společných cílů je plnění povinností obcí v oblasti odpadového hospodářství. Příslušné povinnosti obcí jsou založeny platnými právními předpisy a jedná se současně o povinnosti, jež jsou obcím společné.[\[11\]](#) Domníváme se rovněž, že činnost obcí v oblasti odpadového hospodářství lze považovat za zajišťování veřejných potřeb.[\[12\]](#)

Ad b) spolupráce podle písmene a) se řídí pouze ohledy souvisejícími s veřejným zájmem

Podmínku dle § 12 písm. b) ZZVZ je nutné vykládat nejen tak, že horizontální spolupráce musí směřovat k plnění potřeb veřejného zájmu (uvedené vyplývá zejména z písm. a) označeného ustanovení), ale především tak, že vzájemná spolupráce zúčastněných veřejných zadavatelů nesmí mít komerční charakter. Plnění každého ze zúčastněných zadavatelů musí být poskytováno za účelem vzájemné spolupráce, nikoli za účelem dosažení zisku.

Skutečnost, že byla veřejnému zadavateli zákonem svěřena určitá činnost za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, totiž ještě neznamená, že tato činnost nemůže mít hospodářskou (komerční) povahu a nemůže být předmětem hospodářské soutěže (předmětem poskytování na trhu). Lze uvést

např. případ spalovny, zřízené obcí, kdy část kapacity je využívána obcí samotnou a část je za úplatu nabízena k využití jiným subjektům, a to v rámci volné hospodářské soutěže na relevantním trhu.

V uvedené souvislosti lze odkázat především na následující výklad Evropské Komise: „*Spolupráce se řídí ohledy souvisejícími s dosahováním cílů veřejného zájmu. Proto sice může zahrnovat vzájemná práva a povinnosti, ale nemůže zahrnovat jiné finanční převody mezi veřejnými spolupracujícími partnery než ty, které odpovídají úhradě skutečných nákladů na práce/služby/dodávky: poskytování služby za úhradu je typickým znakem veřejné zakázky podléhající pravidlům EU o zadávání veřejných zakázek.*“.

Uvedené tedy neznámá, že by plnění v rámci horizontální spolupráce nemohla být poskytována za úplatu (pokud by tomu tak bylo, vůbec by se nejednalo o veřejnou zakázku[13]), taková úplata by však měla pokrývat pouze skutečné náklady související s poskytováním takového plnění.

Zákonnou podmínku zakotvenou v § 12 písm. b) ZZVZ nelze považovat bez dalšího za splněnou pouze na základě skutečnosti, že zamýšlená horizontální spolupráce se má uskutečnit v rámci výkonu povinností zadavatelů v oblasti veřejného zájmu. Pro naplnění uvedené podmínky musí být vzájemná práva a povinnosti účastníků horizontální spolupráce ve smlouvě formulována tak, aby jejich podstatou bylo plnění za účelem dosahování vzájemné spolupráce, nikoli za účelem zisku. Doporučujeme, aby úplata za plnění, která bude poskytována v rámci takto založené horizontální spolupráce, pokrývala vždy výhradně jen skutečné náklady veřejného zadavatele související s poskytováním takového plnění.

Ad c) každý z těchto veřejných zadavatelů vykonává na trhu méně než 20 % svých činností, kterých se spolupráce podle písmene a) týká

Poslední zákonná podmínka horizontální spolupráce spočívá v omezení možnosti zúčastněných veřejných zadavatelů účastnit se hospodářské soutěže na volném trhu, a to v oblasti činností, jichž se horizontální spolupráce týká. Smyslem této podmínky je znemožnit získání nelegitimní konkurenční výhody oproti jiným osobám působícím na trhu, pokud by veřejný zadavatel byl aktivně činný v rámci hospodářské soutěže.[14]

Nejedná se o podíl na trhu, ale vzájemný poměr činností prováděných zadavatelem[15], kdy na volném trhu smí být prováděno méně než 20 % z celkového objemu činností, prováděných tímto zadavatelem současně v rámci horizontální spolupráce. Pro jiné odběratele, než jsou veřejní zadavatelé zúčastnění na horizontální spolupráci, tedy smí být vykonáno méně než 20 % z celkového objemu těchto činností.

Příkladem lze opět uvést případ spalovny odpadů, provozované obcí. Spalovna může svou kapacitu nabídnout na trhu i jiným osobám než jen veřejným zadavatelům v rámci horizontální spolupráce, avšak na volném trhu smí poskytnout méně než 20 % své celkové kapacity (min. 80 % kapacity bude využito v rámci horizontální spolupráce).

Podíl činnosti se stanoví na základě obrátových či nákladových parametrů dle ust. § 13 ZZVZ. Základem pro výpočet je **průměrný obrat** za poslední tři účetní období, která předchází účetnímu období, v němž má být uzavřena smlouva na horizontální spolupráci (obrat v daném aktuálním účetním období, ve kterém je smlouva uzavírána, nebude do výpočtu zahrnut). Skutečné určení výše obrátu je tedy časově odvozeno i od skutečnosti, zda je účetním obdobím příslušné osoby kalendářní rok či hospodářský rok dle § 3 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. V případě veřejných zadavatelů se však v naprosté většině bude jednat o rok kalendářní.[16]

Nebude překážkou, pokud obrat dosažený jednotlivě v některém z těchto období nebude splňovat podmínky stanovené v § 12 ZZVZ, pokud celkový průměrný obrat za poslední tři účetní období nepřekročí uvedené limity činnosti.

Pro účely výpočtu podílu činnosti ve smyslu § 12 ZZVZ je třeba vzít v úvahu pouze obrat ve vztahu k činnosti, která má být poskytována v rámci horizontální spolupráce (tj. rozdílně od vertikální spolupráce, kde § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ zohledňuje celkový obrat, resp. celkovou činnost ovládané osoby). Do výpočtu tedy nevstupuje celkový obrat, ani celkový obrat dosahovaný v oblasti výkonu činností daného veřejného zájmu (např. odpadového hospodářství). Domníváme se na základě jazykového výkladu předmětných ustanovení, že bude nutné zohlednit **obrat dosahovaný ve vztahu ke konkrétní činnosti**, která má být konkrétním veřejným zadavatelem poskytována v rámci horizontální spolupráce (např. při provozu spalovny odpadů).

Hledisko obratu je však použitelné pouze za situace, že za výkon předmětné činnosti v celém jejím rozsahu obdrží osoba vykonávající činnost úhradu od osob, pro něž je tato činnost vykonávána. ZZVZ zde zohledňuje eventualitu, kdy osoba vykonává činnost hrazenou jen částečně či zcela bez nároku na přímou úhradu a její obrat tak nevypovídá o adresátech vykonávané činnosti (například pokud by likvidace odpadu byla hrazena z poplatků občanů pouze z části a zbývající část nákladů by dotovaly zúčastněné obce[17]). V takovém případě se určení podílu činnosti bude provádět na základě **nákladů** veřejného zadavatele vzniklých v souvislosti s činností, kterých se horizontální spolupráce týká. Pro výpočet podílu činnosti prostřednictvím nákladů bude rovněž rozhodným průměrný údaj za poslední tři účetní období předcházející účetnímu období, v němž má být uzavřena smlouva na vertikální nebo horizontální spolupráci.[18]

Mgr. Veronika Müller,
právník

[MT Legal s.r.o., advokátní kancelář](#)

Jugoslávská 620/29
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com

Jakubská 121/1
602 00 Brno 2

Tel.: +420 542 210 351
e-mail: info@mt-legal.com

Bukovanského 1345/30
710 00 Ostrava - Slezská Ostrava

Tel.: +420 596 629 503
e-mail: info@mt-legal.com

[1] Uvedené koresponduje s úpravou v čl. 12 odst. 1 směrnice 2014/24/EU, podle níž smlouva uzavřená výlučně mezi dvěma nebo více veřejnými zadavateli nespadá do působnosti této směrnice, pokud jsou splněny tam uvedené podmínky.

[2] Podpůrně lze odkázat na závěry uvedené v odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č.j. 31 Af 11/2018-252, ze dne 5. 8. 2019, byť se tyto vztahují primárně k problematice k uzavírání smluv v režimu vertikální spolupráce (in-house), které však shodně jako v případě horizontální spolupráce nepředstavují „zadání veřejné zakázky“: *„jestliže uzavření smlouvy podle § 11 ZZVZ (stejně jako jiné postupy v rámci § 7 až 12 ZZVZ) není zadáním veřejné zakázky (§ 2 odst. 1 ZZVZ, § 11 odst. 1 ZZVZ), pak ten, kdo podá před uzavřením takové smlouvy námitky, není k jejich podání aktivně legitimován, neboť námitky lze podat pouze proti úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení, volbě druhu zadávacího řízení nebo postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. Ze stejných důvodů není taková osoba aktivně legitimována ani k podání návrhu na přezkum úkonů zadavatele, neboť nejde o postup zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky, tj. o úkon uvedený v § 250 odst. 1 ZZVZ.“*

[3] Srovnatelně bod 34 rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č.j. 31 Af 11/2018-252, ze dne 5. 8. 2019.

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (dále jako „**KISm**“), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (dále jen „**KoSm**“) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. 2. 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (dále jen „**SSm**“).

[5] Rozsudek SDEU ze dne 9. 6. 2009 ve věci C-480/06, Komise v. Německo, rozsudek SDEU ze dne 19. 12. 2012 ve věci C-159/11, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a další, rozsudek SDEU ze dne 13. 6. 2013 ve věci C-386/11, Piepenbrock.

[6] Pracovní dokument útvarů Komise týkající se použití práva EU o zadávání veřejných zakázek na vztahy mezi zadavateli („spolupráce v rámci veřejného sektoru“), SEK(2011) 1169, v konečném znění ze dne 4. října 2011 (dále jen „**Pracovní materiál Evropské Komise**“).

[7] Na rozdíl od vertikální spolupráce, kde je umožněna i účast zadavatelů ve smyslu § 4 odst. 2 ZZVZ (tzv. „dotovaných“).

[8] Dle § 4 odst. 1 písm. e) ZZVZ je veřejným zadavatelem také jiná právnická osoba, pokud (1.) byla založena nebo zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a současně (2.) jiný veřejný zadavatel ji převážně financuje, může v ní uplatňovat rozhodující vliv nebo jmenuje nebo volí více než polovinu členů v jejím statutárním nebo kontrolním orgánu.

[9] DVOŘÁK, D., MACHUREK, T., NOVOTNÝ, P., ŠEBESTA, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 80 str.

[10] Obdobně také v rozsudku SDEU ze dne 13. 6. 2013 ve věci C-386/11, Piepenbrock : „*Taková smlouva, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, jejímž prostřednictvím veřejnoprávní subjekt – ač není zavedena spolupráce mezi veřejnoprávními subjekty / smluvními stranami za účelem plnění společného úkolu v rámci veřejných služeb – svěřuje jinému veřejnoprávnímu subjektu úkol provádět úklid určitých kancelářských, správních a školních budov za finanční náhradu, jež má odpovídat nákladům vzniklým plněním uvedeného úkolu, a vyhrazuje si pravomoc kontrolovat řádné provádění tohoto úkolu, přičemž druhý subjekt je oprávněn využít k plnění tohoto úkolu třetích osob případně disponujících kapacitou k vyvíjení aktivity na trhu za účelem plnění tohoto úkolu, představuje veřejnou zakázku na služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/18.*“

[11] Zejm. zákon č. [185/2001](#) Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů a prováděcí právní předpisy.

[12] Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, sp. zn. Afs 98/2010: „*Ze způsobu používání pojmu „potřeby v obecném zájmu“ v konkrétních případech lze také dovodit, že Soudní dvůr tento pojem vykládá dosti široce. A ačkoli Soudní dvůr zdůrazňuje, že se jedná o koncept v rámci práva EU autonomní, z jeho užívání Soudním dvorem vyplývá, že jeho chápání v komunitárním právu je velmi blízké způsobu, jak s tímto pojmem pracuje české vnitrostátní právo. Lze pak souhlasit s krajským soudem, že veřejný či obecný zájem je možno v dané souvislosti chápat jako protiklad zájmů soukromých, od nichž se odlišuje tím, že okruh osob, jimž takový zájem svědčí, je vždy neurčitý. Z této povahy potřeb veřejného či obecného zájmu pak vyplývá také zvláštní zájem na zabezpečení jejich uspokojování, projevující se např. tím, že takové potřeby jsou uspokojovány buďto přímo prostřednictvím státu či stát si nad uspokojováním těchto potřeb ponechává kontrolu, ať již přímo či prostřednictvím ovlivňování podmínek, za nichž uspokojování potřeb v obecném zájmu probíhá.*“

[13] Dle § 2 odst. 1 ZZVZ se zadáním veřejné zakázky rozumí uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce.

[14] DVOŘÁK, D., MACHUREK, T., NOVOTNÝ, P., ŠEBESTA, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 81 s.

[15] Důvodová zpráva k ZZVZ, str. 315.

[16] DVOŘÁK, D., MACHUREK, T., NOVOTNÝ, P., ŠEBESTA, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 83 str.

[17] Důvodová zpráva k ZZVZ, str. 315.

[18] DVOŘÁK, D., MACHUREK, T., NOVOTNÝ, P., ŠEBESTA, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 83 až 84 s.

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ČERVEN 2026](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - KVĚTEN 2026](#)
- [Hodnocení demo prostředí v IT veřejných zakázkách: užitečný nástroj, nebo cesta k netransparentnosti?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)